

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 7054/19

לפני :
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופטת י' וילנר
כבוד השופט א' שטיין

המערערת : ברמט בניין ופיתוח בע"מ

נ ג ד

המשיב : ממונה אזורי מע"מ באר שבע

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע
(השופט ג' גדעון) שניתן ביום 6.8.2019 בע"מ 13255-08-17

תאריך הישיבה : י"ב בטבת התשפ"ב (16.12.2021)

בשם המערערת : עו"ד קרן מרציאנו ; עו"ד יהודית אביטן

בשם המשיב : עו"ד רות אשר

פסק-דין

השופט א' שטיין:

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי באר שבע (השופט ג' גדעון) אשר ניתן ביום 6.8.2019 בגדרו של ע"מ 13255-08-17 ואשר אישר את החלטת המשיב, ממונה אזורי מע"מ באר שבע, לפסול את ספרי המערערת לשנות המס 2013-2015 בהתאם להוראות סעיף 77(ב) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: חוק מע"מ או החוק), ולהטיל עליה כפל מס תשומות וקנס בהתאם לאמור בסעיפים 50(א) ו-95 לחוק.

2. פסק הדין קמא קבע לחובת המערערת את הממצאים הבאים:

א. המערערת ניכתה מס תשומות על סמך 136 חשבוניות מס שהוצאו שלא כדין מטעמן של חברות שונות, וסכומן הכולל הגיע לעשרות רבות של מיליוני שקלים. סכום התשומות שהמערערת ניכתה על יסוד חשבוניות אלה בשנים 2013-2015 היה 11,215,038 ש"ח.

ב. בעדותו של מנהל המערערת, מר מחמוד רואשדה, נעשה ניסיון בלתי-צלחי להסביר את פשר החשבוניות הלא חוקיות: עד זה לא הצליח לתת הסבר הגיוני כלשהו – קל וחומר, הסבר אמין ומשכנע – לשימוש שהמערערת עשתה בחשבוניות הלא חוקיות, שסכומן, כאמור, הגיע לכדי 11,215,038 ש"ח (ראו: עמ' 5-7 לפסק הדין קמא).

ג. "המערערת לא הגישה כל מסמך מזמן אמת, שאמור היה לתמוך בגרסתה בדבר ביצוע עבודות בפועל" – כשהכוונה, כמובן, לעבודות שהחשבוניות בסכום של עשרות מיליוני שקלים אמורות היו לייצג (ראו: עמ' 7 לפסק הדין קמא).

3. המערערת אינה חולקת כעת על היות החשבוניות מזויפות או בלתי חוקיות. לטענתה, היא קיבלה חשבוניות אלה בחוסר ידיעה על כך שמדובר בחשבוניות בלתי חוקיות ושילמה בפועל את הסכומים שמופיעים בהן. המערערת מוסיפה וטוענת כי חוסר תום-לבה לא הוכח, וכי בהליך קמא נפלו פגמים דיוניים, שעיקרם דחיית בקשתה להשמעת עדויות אחרי ההוכחות.

4. ערעור זה הוא ערעור סרק.

5. סעיף 77(ב) לחוק מע"מ קובע כי "עוסק שניכה מס תשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה שלא כדין, יראו את פנקסיו כבלתי קבילים באותה שנת מס, אלא אם כן הוכיח בעת הבאת טענותיו לפי סעיף 62, להנחת דעתו של המנהל, כי לא ידע שהחשבונית הוצאה שלא כדין." בדומה לכך, סעיף 50(א1) לחוק קובע כי "עוסק שניכה מס תשומות הכלול בחשבונית מס שהוצאה שלא כדין, רשאי המנהל להטיל עליו כפל מס המצוין בחשבונית או המשתמע ממנה, אלא אם כן הוכיח להנחת דעתו של המנהל כי לא ידע שהחשבונית הוצאה שלא כדין." הווה אומר: הנישום הוא זה שנדרש להוכיח כי

פעל בתום לב ובחוסר ידיעה – ואף בחוסר חשד – שמדובר בחשבוניות בלתי חוקיות (ראו: ע"א 3886/12 זאב שרון קבלנות בנין ועפר בע"מ נ' מנהל מע"מ (26.8.2014)).

6. בית משפט קמא קבע כי המערערת לא הרימה את הנטל המוטל עליה, ודחה את ערעורה.

7. בערעור שלפנינו, נטען כי החלטה זו יסודה בטעות, אך בטענה זו לא מצאתי ממש. ראשית, קביעתו האמורה של בית משפט קמא יסודה בהתרשמות שלילית מעדותו של מנהל המערער, ובכגון דא אין אנו מתערבים אלא בנסיבות חריגות (ראו: ע"א 10745/06 אזולאי נ' המכללה האקדמית אורט ע"ש סינגאלובסקי – פולק ת"א (13.7.2009), פסקה 10 והאסמכתאות שם) אשר לא מתקיימות במקרה דנן. שנית, אחרי עיון בפרוטוקול הדיון שנערך בפני בית משפט קמא ביום 20.3.2018, אני עצמי התרשמתי בשלילה מעדות המנהל. זאת, מאחר שהלה מסר עדות חמקמקה ונמנע מלפרט את הפעילות העסקית שבגינה הוציאה המערערת עשרות מיליוני שקלים ובמקביל קיזזה תשומות מע"מ בסך של 11,215,038 ש"ח. קושי זה, לצד העובדה המוכחת שמדובר בחשבוניות לא חוקיות, ואף מזויפות, מציגה לפנינו תמונה עגומה, שלמרבה הצער חוזרת על עצמה בתדירות שניתן להגדירה כמכת מדינה. מדובר במעשי רמייה שמבצעהם – נותן חשבונית הכזב ומקבלה – מחלקים ביניהם את השלל בדמותה של תשומת מע"מ שנוכחה (ראו והשוו: ע"א 2823/18 בדיר נ' רשות המיסים (3.3.2020)). פשיטא הוא, שהמערערת פעלה ביודעין כאשר קיזזה תשומות מע"מ על סמך החשבוניות הבלתי חוקיות כמתואר לעיל.

8. בפי המערערת טענה דיונית: היא מלינה על כך שבית משפט קמא לא התיר לה להשמיע עדויות אחרי פרשת ההוכחות. גם טענה זו נדונה לכישלון. בית משפט קמא הפעיל את שיקול דעתו כדבעי אחרי שפרשת ההוכחות הושלמה כפי שהושלמה ואחרי שהתרשם כי מדובר בניסיון לעשות מקצה שיפורים שאינו תורם לחקר האמת. בית משפט קמא אף עשה חסד עם המערערת כאשר נאות לקבל כראיה מסמכים שונים שזו הגישה אחרי הסיכומים – זאת, כדי להעמיד לנגד עיניו מסד ראייתי שלם. גם במסמכים אלה לא היה כדי להרים את נטל השכנוע, שכאמור מוטל על המערערת.

9. לאור המקובץ, אין לי אלא לאמץ את ממצאיו העובדתיים ואת מסקנותיו המשפטיות של בית משפט קמא, מטעמיו, מכוח האמור בתקנה 460(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד-1984.

10. אשר על כן, הנני מציע לחבריי לדחות את הערעור ולחייב את המערערת לשלם למשיב הוצאות בסך כולל של 30,000 ש"ח.

ש ו פ ט

השופט י' עמית:

אני מסכים.

ש ו פ ט

השופטת י' וילנר:

אני מסכימה.

ש ו פ ט ת

הוחלט כאמור בפסק דינו של השופט א' שטיין.

ניתן היום, י"ח בטבת התשפ"ב (22.12.2021).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט